

İNKLÜZİV TƏHSİLƏ PSİKOLOJİ YANAŞMA

SƏBİNƏ ƏLİ-ZADƏ

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
sabina.az@gmail.com

Açar söz: inklüziv təhsil, sağlamlıq imkanı məhdud olan uşaqlar, integrasiya, cəmiyyət

Müxtəlif sağlamlıq problemləri olan uşaqlara təhsil imkanı yaratmaqla yanaşı, onların özlərini cəmiyyətin bərabərhüquqlu üzvü kimi hiss etməsinə şərait yaratmaq, onların cəmiyyətə adaptasiya olmasını və sosiallaşmasını təmin etmək inklüziv təhsilin əsas məqsədidir. Ümumi şəkildə ifadə etsək, cəmiyyətə integrasiya ümdə vəzifə kimi mənalandırılır.

Inklüziv təhsilin 8 əsas prinsipi ayırd edilir: [3]

1. İnsanın dəyəri onun bacarıqları və nailiyyətlərindən asılı deyildir;
2. Hər insanın hissiyatı və dərkətməsi mövcuddur;
3. Hər insanın ünsiyyətə və dinlənilməyə ehtiyacı vardır;
4. Bütün insanların bir – birinə ehtiyacı vardır;
5. Həqiqi təhsil yalnız və yalnız real münasibətlər sisteminde həyata keçirilməlidir;
6. Bütün insanların öz yaşıdlarının dəstəyinə və dostluğuna ehtiyacı vardır;
7. Bütün təhsil alanlarının nailiyyətlərinin əldə olunması onların bacarmadıqlarını edə bildikləri zaman həyata keçmiş olur;
8. Müxtəliflik insan həyatının bütün tərəflərini gücləndirmək bacarığındadır.

Bu prinsiplərin analizi inklüziv təhsilin əsas mahiyyətinin cəmiyyətdə hər kəsin sosial baxımdan bərabər şəkildə aktivliyini təmin etməkdən ibarət olduğuna əminlik yaradır. Belə olduqda hər bir uşaqın özünəməxsus sosial çevrəsi, mənsub olduğu qruplar və özünəməxsus statusu meydana gəlir. Məsələnin belə qoyuluşu və həyata

keçirilməsi uşaqlarda cəmiyyətə yararlı olmaq hissinin formallaşmasının və bununla yanaşı onun şəxsiyyət kimi sosiallaşmasının hərəkətverici qüvvəsinə çevrilmiş olur.

Heç kəsə sırr deyildir ki, ailə şəxsiyyətin inkişafında, formallaşmasında və sosiallaşmasında ilkin və əsas rol oynadığı, ilk dəyər aldığı yerdir. Valideynlərin öz övladına münasibətinin, rəftarının onun şəxsiyyət kimi özünü dəyərləndirməsində yerini danmaq olmaz. Uzun illər ərzində ailədə sağlamlıq imkanları məhdud olan (hətta ən yüngül fiziki qüsurlara malik olan) uşaqlar doğulduğda onu cəmiyyətdən gizlətmək “ənənəsi” formallaşmışdır. Müxtəlif dövrlərdə sağlamlıq imkanları məhdud olan uşaqlara münasibətin məqsədə uyğun olmaması belə “ənənənin” formallaşmasını şərtləndirmiştir. Valideynlərdə mövcud olan bu komplekslərin uşaqlara da sirayət olunması təbii idi. Bunun nəticəsində sağlamlıq imkanları məhdud olan uşaqlarda da cəmiyyətə qarşı müəyyən bir kompleks yaranmış, onlarda özlərinə qapanmaq kimi mənfi meyl formalılmışdı.

Müasir baxışlar fonunda bu, psixoloji baxımdan doğru addım kimi qiymətləndirilə bilməzdi. Bu gün artıq ayrı-seçkilik salınmadan hər kəsin cəmiyyətin bərabərhüquqlu üzvü kimi bütün sferalarda fəal iştirak etməsi üçün müxtəlif işlər həyata keçirilir. İnkluzyiv təhsil bu istiqamətlərdən biridir. Bu, cəmiyyətin hər bir üzvündə məmənunluq hissi yaradır.

Inklüziv təhsilin səmərəli xarakter daşımasında psixoloji işin özünəməxsus rolu vardır. Burada ilk növbədə sağlam uşaqlarla sağlamlıq imkanları məhdud olan uşaqların münasibətlərinin düzgün formallaşması mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bunun üçün məktəb psixoloqunun əsas vəzifələrindən biri sinifdəki şagirdlərin maariflənməsini təşkil etmək, onları sağlamlıq vəziyyəti məhdud olan uşaqlar barədə məlumatlarla və onlara rəftar qaydaları ilə tanış etməkdən ibarətdir. Burada əsas hədəf ondan ibarət olmalıdır ki, uşaqlıq yaş dövründən etibarən hər bir insanda ali hissələr formallaşın və insanı fiziki çatışmazlıqlarına görə deyil, şəxsi keyfiyyətlərinə görə dəyərləndirilsin. Təcrübədə məsələnin mahiyyətini düzgün başa düşməyən uşaqların sağlamlıq imkanları məhdud olan uşaqlara “yazlıq insan” kimi münasibət göstərməsi faktları da müşahidə olunur. Bu təhlükəli meyldir və belə münasibətlər sağlamlıq imkanları məhdud olan uşaqlarda pessimizm hissələrinin formallaşmasına təkan verə bilər. Onlar belə münasibətə olduqca həssas olurlar. Buna görə də məktəb psixoloqu şagirdləri xüsusi qayğıya ehtiyacı olan uşaqların qabiliyyətlərinin reallaşmasına kömək etməyi, onlara “Biz bərabərik” devizi altında yaşamağın yollarını öyrətməyi ümdə vəzifəsi kimi mənalandırmalıdır.

Ədəbiyyat

1. Гонеев А.Д., Лифинцева Н.И., Ялпаева Н.В. Основы коррекционной педагогики: учеб. пособие / под ред. В.А.Сластенина. – 6-е изд., М.: Академия, 2010
2. Миндель, А.Я. От инклузива в обучении к интеграции в труде / А.Я.Миндель // Профессиональное образование. Столица, 2011.
3. urok.1sept.ru